

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 303

гр. Варна, 01.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Деница Добрева

като разгледа докладваното от Деница Добрева Търговско дело № 20233100900650 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съдът съобрази следното:

Производството по делото е образувано по искова молба на Н. М. А., с която срещу ЗД „Бул Инс“ АД, със седалище гр.София са предявени по реда на гл. 32 ГПК по обективно съединени претенции на ползващо се от застраховка „гражданска отговорност“ пострадало лице за заплащане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди от телесно увреждане и психическа травма и имуществени вреди по разходи за лечение, причинени от застрахован водач на МПС, ведно с обезщетение за забава върху обезщетението за неимуществени вреди, считано от 31.05.2023г.

Между страните са разменени книжата по делото:

С оглед изтеклия срок по чл. 373, ал. 1 от ГПК, в който е депозиран отговор на допълнителната искова молба, съдът приема, че размяната на книжа е приключила.

В срока за отговор ответникът е предявил и обратна искова молба, с която е ангажирал законова отговорност за покритие на евентуално присъденото застрахователно обезщетение от привлечения застрахован водач, който умишлено е причинил застрахователното събитие.

Привлечения по обратния иск ответник Т. Р. Т. е предявил в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК отговор на исквата молба, с което размяна на книжа е приключила.

По допустимостта на претенциите:

Легитимацията на страните съответства на твърденията за наличие на сключен с ответника застрахователен договор по полица „гражданска отговорност“ и настъпили вреди, причинени на пострадало трето лице – участник в ПТП от застраховано лице при управление на МПС в срока на застрахователно покритие.

Сезираният съд с район, съвпадащ с постоянен адрес на ищеца (и

местонастъпване на застрахователното събитие) е компетентен по силата на чл. 115, ал. 2 ГПК. Съдът е компетентен да се произнесе и по съединения обратен иск по арг. от чл. 210, ал. 1 ГПК.

Неоспорени по делото са твърденията за извънсъдебно предявяване на претенция за обезщетяване на пострадалото лице (чл. 498, ал. 3 КЗ), поради което е спазена и специалната предпоставка за допустимост на иска за обезщетяване.

По обратния иск ответникът се легитимира с твърдения за наличие на законово основание за търсене на регресна отговорност от привлечено като помагач трето лице, причинило увреждане при управление на МПС, за което ищецът евентуално ще понесе осъждане.

По делото е постъпило становище №3156/06.02.2024г. от конституирания като подпомагащата страна Т. Р. Т., с което намира искането по чл. 219, ал. 1 от ГПК за неоснователно по съображения, че е фактите, с които застрахователят обосновава интерес от привличането противоречат на одобреното от наказателния съд споразумение.

Съдът не намира основание за преразгледа допустимостта на привличането на подпомагаща страна. При преценката си съдът съобразява твърденията на привличащата страна за правопораждащи отговорността на подпомагащата страна факти. Дали тези твърдения отговарят на действителното правно положение е въпрос по същество на спора.

По предварителните въпроси:

Пострадалият, като ползващ се от задължителна застраховка бенефициер, търси защита на право, възникнало по силата на застрахователното правоотношение, поради което основната претенция следва да се квалифицира като пряк иск по търговска сделка и да се разгледа по особения ред за търговски спорове.

Възражение срещу характера на спора не е предявено.

Предявеният обратен иск, обаче следва да се разгледа по общия исков ред, тъй като не е налице никоя от предпоставките по чл. 365, ал.1 от ГПК.

По доказателствата:

Съдът намира представените с исковата молба, исковата молба по обратния иск и отговора по обратния иск писмени доказателства за допустими и относими към предмета на спора, поради което те следва да бъдат допуснати до събиране. Неоснователно е възражението на подпомагащата страна/ ответник по обратния иск/ за неотносимост на представената от застрахователя писмена документация. Същата има отношение към последиците от уврежданията.

Основателно е искането на ищеца по делото да бъдат приобщено изисканото вече НОХД № 173/2023г. по описа на РС-гр.Провадия.

На страните следва да се укаже, че позоваването на съдебните книжа от наказателното дело е допустимо само доколкото представляват актове, подлежащи на зачитане в гражданското производство (споразумение по конкретното повдигнато обвинение за описано в обвинителен акт поведение на подсъдимия) или писмени изявления на страните, които да могат да се

ценят като частни документи, съответно съставени огледни протоколи на местопроизшествие, веществени доказателства и медицинската документация, които да се ценят като официални удостоверителни документи. Приетите по наказателното производство не могат да се ползват в настоящото производство и от назначените в производството вещи лица, които не могат да основават заключенията си на тези експертизи.

Съдът намира за основателно искането на ищеца за допускане до разпит на двама свидетели за установяване на понесените болки и страдания, продължителността на лечението и възстановяването.

За доказване на довода за съпричиняване, в полза на застрахователя следва да се допуснат гласни доказателства посредством разпита на посочения свидетел при режим на призоваване. На страната следва да се укаже да представи депозит за призоваване на свидетел.

За установяване интензитета на страданията, периода на възстановяване на ищеца, както и промяната в емоционалната сфера и психиката на ищеца следва да се допуснат съдебно медицинска и психиатрична експертизи. На вещото лице по СМЕ не следва да се поставят въпроси относно вида на травматичните увреждания и наличието на причинно-следствената връзка между ПТП-то и уврежданията, тъй въпросите са елемент от фактическия състав на престъплението, за което е ангажирана отговорността на виновния водач. Оспорването на причинната връзка между удостоверените с акт с характер на присъда увреждания и произшествието не може да бъде зачетено, поради което за тези обстоятелства не следва да се допускат доказателства.

Назначаването на автотехническа експертизата съдът намира за необходимо за установяване довода за съпричиняване.

Неоснователно е възражението на подпомагащата страна/ ответник по обратния иск/ за неотносимост на поисканите експертизи и разпит на свидетели. Същите са относими по отношението преценката за интензитета на понесените в резултат на произшествието болки и страдания, както относно възражението за съпричиняване, за което съдът не е обвързан от констатациите в наказателното производство. На тази страна следва да се укаже да уточни искането си по т. 10 от доказателствените искания към отговора по обратния иск.

Съдът намира, че на страните следва да се укаже възможността в съдебното заседание да изложат становището си във връзка с доклада по делото, както и възможността да уредят доброволно възникналия помежду им спор, например чрез сключване на спогодба.

Производството следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по реда на Глава XXXII от ГПК - „Производство по търговски спорове“.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **18.04.2024г.** от **10,00 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ искова молба на Н. М. А., ЕГН: *****, от ***** с която срещу ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище гр. София, подпомаган от привлечения като **помагач** Т. Р. Т., ЕГН ***** от ***** за заплащане на справедливо обезщетение по застраховка **„гражданска отговорност“** за претърпени вреди от ПТП, причинено на 05.10.2019г. на кръстовището на ** в ***** от водач – застрахован за управление на л.а. „Алфа Ромео“ с ДКН * **** *, както следва:

1.60 000лв. като обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради многофрагментно счупване на костите на лява подбедрица, емоционален стрес и психически дискомфорт поради промяна на начина на живот на личността, ведно със законната лихва върху главница считано от завеждане на претенция пред застрахователя на 31.05.2023г. до окончателно изплащане на претендираната сума;

2 . 2840 лв. като обезщетение за понесени имуществени вреди, изразяващи се в платени разходи за медицински стоки по проведено лечение съединени с **ЧАСТИЧЕН ОБРАТЕН ИСК**, предявен от ЗД „БУЛ ИНС“ ЕАД срещу Т. Р. Т. за присъждане на 26 000лв. от целия в размер на 60 000 лева от изплатено по първия иск обезщетение за понесени от пострадалия имуществени и неимуществени вреди и лихви и разноски, ведно със законна лихва от дата на заплащане на евентуално присъдени в полза на ищцата суми.

УКАЗВА на застрахователя да изрази становище по така очертания предмет на обратния иска, евентуално да посочи, че регресната претенция обхваща единствено неимуществените вреди.

По твърденията на страните (чл. 146, ал. 1, т. 1 ГПК) и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване (чл. 146, ал. 1, т. 3 и 4 ГПК):

Безспорни са фактите относно застрахователното правоотношение по задължителна застраховка гражданска отговорност на водача на МПС на л.а. „Алфа Ромео“ с ДКН * **** *, валидна към 05.10.2019г., както и предявена извънсъдебна претенция от ищеца пред застрахователя, получена по пощата на 31.05.2023г. за обезщетение за вреди, идентични с описани в искова молба.

Установени по задължителен за гражданския съд начин с споразумение по чл. 383 ал.1 НПК са и обстоятелствата от фактическия състав на престъплението по чл. 343 ал.3. б. „а“ вр. ал. 1 б. „б“ вр. чл. 342 ал.1 НК (противоправност на поведението на водача на лекия автомобил и механизъм на причиняване на престъпен резултат – средна телесна повреда на водач): на 05.10.2019 год. Т. Р. Т. в * **** * при управление на л.а. „Алфа Ромео“ с ДКН * **** * нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, изразяващи се в изискване да контролира непрекъснато моторното превозно средство, както и за съобразяване с конкретната пътна обстановка и условията за видимост, както и за избор на скоростта на движение, в резултат на което по непредпазливост причинил средна телесна повреда на Н.М.А., изразяваща се в многофрагментно счупване на костите на лявата подбедрица,

обусловило трайно затруднение в движенията на левия долен крайник за период от 3- 4 месеца.

За тези обстоятелства не се налага допълнително доказване.

По твърденията за спорните факти:

Ищецът твърди, че след произшествието е приет в Клиниката по ортопедия и травматология към МБАЛ „Св. Анна-Варна“ АД. Проведено му е оперативно лечение, включващо прилагане на външно фиксиращо устройство- тибия и фибула. Изписан е 14.10.2019г. На 10.12.2019г. е проведена следваща оперативна интервенция за сваляне на фиксатора и металната остеосинтеза на голям и малък пищял. Сочи, че възстановителният процес е бил продължителен и е съпроводен със силни болки. Пострадалият се нуждаел от грижите на своите близки и не бил в състояние да задоволява елементарни битови потребности. След инцидента бил е притеснен и напрегнат. Естеството на уврежданията наложило да прекара значителен период вкъщи, което довело до ограничаване на социалните му контакти и липса на желание за общуване.

Счита, че негативни последици с такъв интензитет и продължителност са основание за ангажиране отговорността на застрахователя по процесната застраховка в целия поискан размер, който намира за справедлива компенсация, ведно с мораторно обезщетение от датата на съобщението.

Във връзка с травмите ищецът направил разходи за медицински изделия, лечение и медицински удостоверения в общ размер на 2840 лева.

С отговора на исковата молба ответникът оспорва причинната връзка между удостоверените с акт с характер на присъда увреждания, и произшествието. Оспорва интензитета на телесните увреждания, твърдяната продължителност на възстановителния процес и накърняване на емоционалната сфера на ищеца в резултат от събитието. Счита, че евентуален продължителен период на възстановяване се дължи на неспазване на медицинските показания или на предходни заболявания. Позицията се на несправедливия размер на претендираното обезщетение и несъобразяването му със съдебната практика и икономическата конюнктура. Оспорва иска за мораторна лихва, поради неоснователност на исковете за обезщетение.

Насрещно ответникът твърди, че обема на вредите като резултат не се определя само от действията на застрахования водач на МПС. Сочи, че ищецът с поведението си е създавал предпоставки за настъпване на инцидента, евентуално в значителна степен е завишил риска като е нарушил изискването на ЗДвП, забраняващо внезапно навлизане на пътното платно или ненужно е удължил времето за пресичане. Конкретно се твърди, че пешеходецът е игнорирал собствената си безопасност, навлизайки на пътното платно без да съобрази разстоянието до приближаващото МПС и скоростта му на движение.

Фактите по съпричиняването са оспорени от представителя на ищеца, като счита, че възражението се опровергава съгласно влязлото в сила споразумение на наказателния съд.

По обратния иск:

По обратния иск твърденията на застрахователя са за умишлено

причиняване на произшествието от ответника по обратния иск.

Тези твърдения са оспорени от ответника, който счита че формата на вина, при която е осъществен противоправния резултат, е обхваната от задължителната сила на одобреното от наказателния съд споразумение. Евентуално се позова на офталмологичен недостатък и на обстоятелството, че по време на произшествието очилата му са се счупили, и същият не е могъл обективно да възприеме ситуацията. Позова се на несъответствие на претендираното обезщетение с действителните вреди.

По правната квалификация (чл. 146, ал. 1, т. 2 ГПК):

Фактическите обстоятелства, на които се позовава ищеца обуславят квалификацията на исовете за обезщетяване на два вида вреди като пряка претенция на пострадало лице срещу застраховател, покриващ риска по задължителна застраховка „гражданска отговорност” на автомобилистите за вреди, причинени при ПТП, от застрахован водач на автомобил- чл. 432 от КЗ. Съдът ще изследва общите предпоставки за възникване на деликтната отговорност, като отчита обвързващия характер на одобреното от наказателния съд споразумение относно противоправността на поведението на виновния водач съгл. чл. 300 от ГПК.

Размерът на обезщетението за вредите, за които застрахованото лице носи отговорност е законоустановен според чл. 51 ал.1 и чл. 52 ЗЗД.

По иска за обезщетяване на имуществени вреди- съдът съобразява действителните разходи за лечение и относимостта им към настъпилите увреждания.

Възражението на ответника за евентуално съпричиняване, водещо до намаляване претенциите за обезщетение на имуществени и неимуществени съгласно е регламентирано в чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Съдът ще съобразява поведението на пострадалия с правилата на ЗДвП относно начина навлизане на пътното платно (чл 113 ЗДвП) и продължителността на пресичането (чл. 114 ЗДвП).

Акцесорната претенция за присъждане на мораторни лихви намира основание в нормата, уреждаща отговорност за забава при непозволено увреждане (чл. 84 ал.3 ЗЗД), но с отчитане на ограничението на покритието от застрахователя на тази част от обезщетението (чл. 429 ал.3 КЗ) само за период на забава след уведомяването му.

По обратната претенция съдът прилага специално законово правило на чл. 500 ал.1 т. 4 КЗ като основание за освобождаване на застрахователя от икономическа тежест на поет по задължителна застраховка риск при умишлено причиняване на резултат от застрахования.

По доказателствената тежест (чл. 146, ал. 1, т. 5 ГПК):

В тежест на ищеца е доказването на интензитета на понесените болки и страдания в резултат на телесни увреждания, представляващи елемент от престъпен фактически състав, установен от наказателен съд; конкретни обстоятелства имащи значение за формиране на извода да съда за справедливия размер на обезщетение за неимуществени вреди; направените разходи за лечение и относимостта им към уврежданията, които са резултат

от произшествието.

В тежест на ответника (ищец по обратния иск) е да докаже възражението си за прекомерност на размера на претендираните обезщетения, както и поведение на пострадалия, което да е допринесло, наред с действията на водача, за настъпилия вредоносен резултат (внезапно излизане на пътното платно, без съобразяване с пътната обстановка и прекомерна продължителност на пресичането); обстоятелството, че ищецът е страдал други заболявания, обусловили продължителността на възстановителния период; обстоятелството, че произшествието е причинено умишлено от застрахования водач.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства за наличие на предходни заболявания у ищеца, които да са се отразили на процеса на възстановяване, на осн.чл. 146, ал. 2 от ГПК.

УКАЗВА на страните възможността в съдебно заседание да изложат становище във връзка с доклада по делото, както и възможността да уредят доброволно възникналия помежду им спор – чрез сключване на спогодба или чрез съдействието на медиатор.

ДОПУСКА СЪБИРАНЕТО като доказателства по делото **писмените документи** приложени към исковата молба, исковата молба по обратния иск и отговора по обратния иск

ПРИЛАГА изискано НОХД № 173/2023г. по описа на РС-гр.Провадия.

ДОПУСКА до разпит **при довеждане** от ищеца на **двама свидетели**, за установяване на конкретни проявления на вредоносния резултат от ПТП.

ДОПУСКА до разпит **при условия на призоваване** Ю.М.С., с адрес за призоваване ******* ***, ул. “*** ***”** като свидетел за установяване обстоятелствата, свързани с поведението на участниците в произшествието.

ДА СЕ ИЗПРАТИ призовка и чрез началника на Сектор „Арести“ при Съдебна полиция-гр.Варна

УКАЗВА на ответника в седмичен срок от съобщението да представи доказателства за внесен депозит за призоваване на свидетелите в общ размер на 50 лева.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ свидетеля след доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА освидетелстване на ищеца Н. М. А., ЕГН: *********, като го задължава да окаже съдействие като осигури явяването си за преглед при вещи лица лекар и психиатър, назначени от съда по настоящото дело, като при неизпълнение ще бъде прието, че лицето осуетява събиране на доказателства с прилагане на последиците по чл. 161 ГПК.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал. 1 ГПК **съдебно-медицинска експертиза** с вещо лице съдебен лекар травматолог Д.И.Г., който след запознаване с преписка по наказателното производство / **с изключение на заключенията на вещите лица**/, както и след преглед на ищеца, да даде заключение за това:

1. Какъв е бил необходимия проведен и последващ курс на лечение, приключил ли е оздравителния процес към настоящия момент? Ако не е приключил- каква е прогнозната му продължителност? Какви неудобства се е налагало търпи освидетелствания в рамките на възстановителния процес? Какъв е обичайният възстановителен период при подобни увреждания? Ако са настъпили усложнения, каква е причината за това?;

2. Има ли данни за отстраняване на интрамедуларния пирон?

2. Проведено ли е адекватно лечение на всички травми и има ли данни за приложени медикаменти медицински изделия от вида, описани във касовите бонове, приложени към исковата молба? Относитими ли са закупените медикаменти и медицински изделия към проведеното лечение?

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението след явяване на ищеца за личен преглед и събиране на показанията на свидетели в съдебно заседание и краен срок на основание чл.199 ГПК за представяне на заключението най-малко една седмица преди насрочено открито съдебно заседание.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер 500 лв, от които 250 вносами от бюджета на съда и 250 лева- вносами от ответника в седмичен срок от съобщението.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице за ангажираността му по делото след доказателства за внесен депозит.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал. 2 ГПК съдебна психолого-психиатрична експертиза с вещо лице Т.К.А., която след запознаване с посочените по - горе като допустими за позоваване налична медицинската документация, евентуално допълнително предоставени сведения от пациента за психологичните преживявания и механизми на поведение след ПТП и личен преглед на пострадалия да даде заключение за това:

има ли промяна в състоянието на психиката на ищеца след ПТП, по какъв начин е изживял и продължава ли да изживява травматично случилото се, по какъв начин се е отразило събитието върху личността му?

представлява ли промяната емоционална (психологическа) травма, и ако е така, тя резултат ли е от преживяното ПТП или от последвало влошаване на здравето или процеса на възстановяване и лечение; какви са били възприятията на пострадалия за травмиращото го събитие, нараняванията му и каква е продължителността техните негативни последици върху личността и поведението му, продължават ли да въздействат и занапред?

ако промяната представлява такава травма или друго необичайно емоционално състояние, проявява ли се то чрез проблеми в съня, страхове, избягване на контакти с хора и самоограничение в общуване, затруднения в работа и обичайния начин на живот на личността или друга характерна за травма симптоматика?

обратими ли са настъпилите промени в характера на пострадалия, ако такива се установят, какви са перспективите за възстановяване на личността, какви са обичайните срокове за възстановяване на психичното здраве и стабилност на личността?

както и на въпросите, формулирани от ответника с отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер 500 лв, от които 250 вносами от бюджета на съда и 250 лева- вносами от ответника в седмичен срок от съобщението.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице за ангажираността му по делото след доказателства за внесен депозит.

ОПРЕДЕЛЯ начален срок за изготвяне на заключението от явяването на ищеца за личен преглед и краен срок на основание чл.199 ГПК за представяне на заключението най-малко една седмица преди насрочено открито съдебно заседание.

ДОПУСКА на осн. чл. 195 ал.2 ГПК **автотехническа експертиза** с вещо лице автоексперт Й.М., който след запознаване с преписка по наказателното производство / с изключение на експертизите/, да даде заключение по въпросите, формулирани от ответника с отговора на исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ депозит в размер 500 лв., вносим от ответника в седмичен срок от съобщението.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице за ангажираността му по делото след доказателства за внесен депозит.

УКАЗВА на ответника по обратния иск в седмичен срок от съобщението да конкретизира искането си по т. 10 от отговора на исковата молба за изискване на „всички документи“ от РУ –„Провадия“, като индивидуализира въпросните документи.

УКАЗВА на страната, че ако пропусне посочения срок и с това си поведение стане причина за отлагане на делото, ще понесе разходите за едно съдебно заседание, независимо от изхода от спора.

На основание чл. 7 ГПК допълнително указва на страните да представят справка и доказателства за направени разноски по чл. 80 от ГПК за конкретизиране на точен размер на претенциите им по признаване на отделните разходи, като при пропускане на крайния срок (даване ход на устните състезания) правото на страните да искат изменение на определен от съда размер ще бъде преклудирано.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че на основание чл. 142 вр. чл. 377 ГПК неявяването на редовно призована страна не е пречка за разглеждане на делото и при отлагане съдът обявява и отразява в протокол дата за следващо заседание, за което страните и явилите се по делото други участници се считат призовани. Да се призоват страните.

Препис от настоящото определение да се изпрати на страните със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо Приложение № 1 към Наредба № 7 на МП чрез ЕПЕП на ищеца и на ответника, а на ответника по обратния иск-на посочения съдебен адрес на процесуалния му представител.

На ищеца да се връчи препис от отговора на допълнителната искова молба вх.№ 3284/07.02.2024г., а на ищеца по обратния иск ЗД „Бул Инс „ АД да се връчи препис от отговора на исковата молба вх.№ 3157/06.02.2024г. и от становище № 5156/06.02.2024г.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____